

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL R. D. 2016-03-29 SKUNDO**

2016 m. birželio 14 d. Nr. S-126 (7-65/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos narės,
pavadojančios komisijos pirmininkę
komisijos narių

Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Linos Vosylienės

sekretoriaujant
dalyvaujant šalims

Jūratei Dalmantaitei
mokesčių mokėtojui R. D. ir jo atstovui advokatui
R. K.

2016 m. gegužės 3 d. išnagrinėjusi mokesčių mokėtojo R. D. (toliau – Pareiškėjas) 2016-03-29 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2016-03-03 sprendimo Nr. 68-58, n u s t a t ė:

Centrinis mokesčių administratorius ginčijamu sprendimu patvirtino Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (Vilniaus AVMI; Inspekcija) 2015-12-10 sprendimą Nr. (4.65)-FR0682-764, kuriuo Pareiškėjui nurodyta sumokėti į valstybės biudžetą 2139 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 759 Eur privalomojo sveikatos draudimo (toliau – PSD) įmokas, 1219 Eur GPM delspinigius, 204 Eur PSD įmokų delspinigius, 214 Eur GPM baudą ir 76 Eur PSD įmokų baudą.

Byloje yra atliktas Pareiškėjo 2009-01-01–2012-12-31 laikotarpio GPM ir PSD įmokų apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo patikrinimas, įformintas 2015-10-08 patikrinimo aktu Nr. (4.65)-FR0680-694 (toliau – Patikrinimo aktas).

Patikrinimo metu nustatyta, kad 2009 m. Pareiškėjo išlaidos grynaisiais pinigais 43650 Lt viršijo gautas pajamas. Pareiškėjas minėtų išlaidų nepagrindė juridinę galią turinčiais dokumentais ir nenurodė jų pajamų šaltinių, todėl patikrinimo metu mokesčio bazė ir mokėtina mokesčio suma buvo apskaičiuota pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, t. y. vadovaujantis Mokesčių administravimo įstatymo (Žin. 2004, Nr. 63-2243) (toliau – MAĮ) 70 straipsnio 1 dalimi ir taikant Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 patvirtintų mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių (toliau – Taisyklės) 6.3.3 punkte numatytą

išlaidų metodą. Pareiškėjui už 2009 m. buvo apskaičiuotas 1896 Eur (6548 Lt) mokėtinas GPM ir 759 Eur (2619 Lt) PSD įmokos.

Taip pat nustatyta, kad Pareiškėjas 2012 m. nedeklaravo 10000 Lt automobilio pardavimo pajamų ir 5000 Lt automobilio įsigijimo išlaidų bei į biudžetą mokėtiną GPM sumažino 243 Eur (839 Lt).

Sprendime nurodyta, jog pagal MAĮ 33 straipsnio 1 dalies 13 punktą mokesčių administratorius, vykdydamas jam pavestas funkcijas, turi teisę nustatyta forma ir tvarka nurodyti asmenims pateikti paaiškinimus apie turto įsigijimo ir pajamų gavimo šaltinius ir juos pagrįsti, kai kyla realus įtarimas, kad asmens pajamos nėra apmokestintos įstatymų nustatyta tvarka ar turtas įsigytas už įstatymų nustatyta tvarka neapmokestintas lėšas. Mokėtojo įpareigojimas pagrįsti atitinkamų pajamų šaltinius reiškia, kad mokėtojo nurodomi pajamų įsigijimo šaltiniai turi būti realūs, o pateikti įrodymai apie piniginių lėšų gavimą iš atitinkamų šaltinių atspindėti faktines aplinkybes. Todėl turi būti pateikti pakankami ir neginčijami įrodymai, kad atitinkamos pajamos yra realiai gautos konkrečiu nurodytu būdu iš nurodyto pajamų šaltinio.

LVAT 2011-09-05 nutartyje administracinėje byloje Nr. A⁵⁷⁵-928/2011 yra nurodęs, jog įstatymų leidėjas MAĮ *expressis verbis* yra įtvirtinęs šias mokesčių mokėtojo pareigas: teisės aktų nustatyta tvarka tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos dokumentus ir registrus, taip pat kitus dokumentus (MAĮ 40 straipsnio 1 dalies 6 punktas); pateikti mokesčių administratoriui visus patikrinimui atlikti reikiamus dokumentus, kompiuteriu tvarkomos apskaitos duomenis bei kitą informaciją (MAĮ 40 straipsnio 1 dalies 8 punktas); pateikti paaiškinimus apie pajamų gavimo šaltinius ir juos pagrįsti (MAĮ 41 straipsnis). Taigi, mokesčių mokėtojas, atlikdamas mokesťines teises pasekmes galinčius sukelti veiksmus, turi būti protingas, atsakingas ir rūpestingas, tai yra saugoti dokumentus, galinčius pagrįsti jo atliekamus veiksmus.

Sprendime daroma išvada, jog Pareiškėjas netinkamai vykdė savo pareigas, susijusias su mokesčių apskaičiavimu, deklaravimu ir sumokėjimu, nes disponavo lėšomis, kurių šaltinių patikrinimo metu negalėjo pagrįsti ir atitinkamai įrodyti, jog dėl šių lėšų gavimo kylančios mokesťinės prievolės yra padengtos arba lėšos yra neapmokestinamos.

Vilniaus AVMI, išanalizavusi piniginių lėšų ne banke likučius tikrinamojo laikotarpio pradžioje (2009-01-01) bei Pareiškėjo pajamas 2008–2012 metų laikotarpiu, nustatė, kad Pareiškėjas 2008-12-31 ne banke neturėjo piniginių lėšų, pagrįstų teisėtais pajamų šaltiniais.

Dėl 2009 m. išlaidų sprendime nurodyta, jog Patikrinimo metu, įvertinus Pareiškėjo 2009-01-01 piniginių lėšų likutį 0 Lt ne banke, 691,11 Lt banke, 2009 m. gautas 42492,65 Lt pajamas ir patirtas 86478,95 Lt išlaidas, iš jų 2400 Lt grynaisiais pinigais gautas pajamas, 65290,35 Lt grynaisiais pinigais patirtas išlaidas, 2009-12-31 piniginių lėšų likutį 254,81 Lt banke bei ne didesnę negu 100 Lt grynųjų pinigų likutį ne banke, buvo konstatuota, kad Pareiškėjo 2009 m. patirtos išlaidos grynaisiais pinigais viršijo gautas pajamas grynaisiais pinigais, t. y. per 2009 m. (2009-03-13) mokesčių mokėtojo patirtos 43650 Lt išlaidos grynaisiais pinigais viršijo gautas pajamas grynaisiais pinigais, t. y. mokesčių mokėtoju trūko grynųjų pinigų ½ dalies 0,065 ha žemės sklypo bei ½ dalies 86,39 kv. m pastato – sodo pastato adresu: K. S. 2 – oji g. 224, Vilnius apmokėti pagal 2008-10-17 nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sutartį.

Dėl 2012 m. byloje nustatyta, kad Pareiškėjas pagal 2007-04-05 pirkimo–pardavimo sutartį už 80000 Lt iš UAB „P1“ įsigijo 1988 m. automobilį TOYOTA LAND CRUISER (toliau – automobilis). Patikrinimo metu minėta suma įskaityta į Pareiškėjo 2007 m. patirtas išlaidas grynaisiais pinigais. Pareiškėjas pagal 2011-07-08 pirkimo–pardavimo sutartį automobilį pardavė E. Z. už 5000 Lt. Patikrinimo metu gautos 5000 Lt automobilio pardavimo pajamos įskaitytos į 2011 m. Pareiškėjo gautas pajamas grynaisiais pinigais. Pareiškėjas pagal 2011-08-23 automobilio pirkimo–pardavimo sutartį iš E. Z. įsigijo tą patį automobilį už 5000 Lt. Patikrinimo metu 5000 Lt piniginių lėšos įskaitytos į mokesčių mokėtojo patirtas išlaidas grynaisiais pinigais.

Pareiškėjas pagal 2012-04-10 automobilio pirkimo–pardavimo sutartį pardavė automobilį A. D. už 10000 Lt. Šios pajamos įskaitytos į Pareiškėjo gautas pajamas grynaisiais pinigais.

Nuo automobilio įsigijimo (2011-08-23) už 5000 Lt iki automobilio pardavimo (2012-04-10) už 10000 Lt nebuvo praėję 3 metai, tačiau Pareiškėjas, pažeisdamas Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (Žin., 2002, Nr. 73-3085) (toliau – GPMĮ) 25 straipsnio 1 dalies ir Metinės pajamų deklaracijos GPM308 formos ir jos priedų užpildymo, pateikimo bei patikslinimo taisyklių 49.4 punkto nuostatas, nuo 5000 Lt (10000 - 5000 Lt) automobilio pardavimo pajamų neapskaičiavo, nedeklaravo ir nesumokėjo 243 Eur GPM.

Pareiškėjas buvo pateikęs pastabas, jog patikrinimo akte nurodyta neteisinga sklypo įsigijimo išlaidų suma (80000 Lt), nes 2001-03-13 sklypo įsigijimo sutartyje nurodyta, kad šis sklypas parduodamas už 5000 Lt. Kartu su pastabomis Pareiškėjas pateikė 2001-03-13 žemės sklypo pirkimo–pardavimo sutartį, pagal kurią Pareiškėjas perka 2,0 ha žemės sklypą, esantį adresu: Skaidiškių k., Vilniaus r. sav., už 5000 Lt. Pagal Sutarties 3 punktą ši suma sumokėta prieš pasirašant sutartį. Todėl patikrinimo akte neteisingai nurodyta žemės sklypo įsigijimo išlaidų suma 80000 Lt.

Dėl šių pastabų sprendime nurodyta, jog patikrinimo metu, vertinant Pareiškėjo 1992–2008 m. pajamas ir išlaidas, buvo nustatyta, kad 2008-12-31 Pareiškėjo išlaidos viršijo pajamas 19640,27 Lt, todėl likučio 2009 m. pradžioje Pareiškėjas neturėjo. Patikrinimo akto tvirtinimo metu, įvertinus 5000 Lt žemės sklypo įsigijimo kainą ir perskaičiavus pajamas bei išlaidas, buvo konstatuota, kad 2008-12-31 Pareiškėjo išlaidos viršijo pajamas 2937,54 Lt. Taigi, net ir atlikus perskaičiavimą, Pareiškėjo santaupų ne banke likutis 2009 m. pradžioje buvo lygus 0 Lt, todėl nustatyti ir ištaisyti netikslumai Pareiškėjui papildomai apskaičiuotiems mokesčiams už 2009 m. įtakos neturėjo.

Dėl 2009 m. nustatytos 50000 Lt išlaidų sumos žemės sklypui su statiniais įsigyti Pareiškėjui paaiškinta, kad pagal 2008-10-17 nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sutartį Pareiškėjas įsigijo ½ dalį 0,065 ha žemės sklypo bei ½ dalį 86,39 kv. m. pastato – sodo pastato, adresu: K. S. 2 – oji g. 224, Vilnius, už 75000 Lt. Pareiškėjas 25000 Lt grynaisiais pinigais sumokėjo prieš pasirašant nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sutartį ir likusią dalį, t. y. 50000 Lt, grynaisiais pinigais sumokėjo 2009-03-13. Patikrinimo metu Pareiškėjo patirtos žemės sklypo bei sodo pastato įsigijimo išlaidos įskaitytos pagal faktiškai patirtas išlaidas, t. y. į 2008 m. patirtas išlaidas įtraukta 25000 Lt (sumokėta prieš pasirašant sutartį 2008 m.), o į 2009 m. patirtas išlaidas grynaisiais pinigais – 50000 Lt (sumokėta 2009-03-13 pagal 2008-10-17 sutartį). Taigi, nors nekilnojamojo turto sandorių 2009 m. Pareiškėjas nesudarė, tačiau mokėjimas pagal 2008-10-17 sutartį buvo atliktas 2009-03-13, todėl 50000 Lt išlaidos priskirtos 2009 m. patirtoms išlaidoms.

Dėl automobilio įsigijimo išlaidų sprendime nurodyta, kad Pareiškėjas 2007 m. už 80000 Lt įsigijo automobilį, kurį 2011 m. pardavė. Tais pačiais metais ši automobilį Pareiškėjas vėl nusipirko, įsigijimo kaina – 5000 Lt. Automobilis dar kartą parduotas 2012 m. už 10000 Lt. Sprendime konstatuota, kad Pareiškėjo apmokestinamosiomis pajamomis laikytinas skirtumas tarp pardavimo kainos ir paskutinės įsigijimo kainos. Dėl Pareiškėjo motyvų, jog Inspekcija nepagrįstai neatsižvelgia į aplinkybę, kad 2007 m. Pareiškėjas minėtą automobilį įsigijo už 80000 Lt, o ne 5000 Lt, sprendime nurodyta, kad GPMĮ nenustato išimčių, kada daikto įsigijimo kaina nelaikytina suma, už kurią daiktas įsigytas.

Dėl vienkartinės gyventojų turto deklaracijos sprendime nurodyta, jog Pareiškėjui nebuvo prievolės mokesčių administratoriui iki 2005-05-01 pateikti vienkartinės gyventojų (šeimos) turėto turto deklaracijos (forma FR0593) ir deklaruoti ne banke turimas pinigines lėšas. Ši aplinkybė buvo nustatyta patikrinimo metu. Pareiškėjo nurodyta ir su pastabomis Inspekcijai pateikta metinės gyventojų (šeimos) turto deklaracijos FR0001 kopija nėra ta pati vienkartinė gyventojų (šeimos) turėto turto deklaracija FR0593.

Dėl Pareiškėjo pastabų, jog nebuvo atsižvelgta į Pareiškėjo 2004–2008 m. banke laikytus indėlius bei už tuos indėlius gautas palūkanas, sprendime nurodyta, kad Patikrinimo akto tvirtinimo metu, įvertinus Pareiškėjo su pastabomis pateiktas indėlių sutartis (pajamų ir išlaidų

detalizavimas bei perskaičiavimas pateiktas su sprendimu), nustatyta, kad Pareiškėjas grynųjų pinigų likučio, kuris persikeltų į tikrinamojo laikotarpio pradžią, 2008-12-31 neturėjo. Todėl pagrįstai konstatuota, jog Pareiškėjas 2009-01-01 grynųjų pinigų likučio neturėjo.

Pareiškėjas su skundžiamu sprendimu nesutinka ir prašo Komisijos jį panaikinti.

Pareiškėjas pakartojo savo skundo centriniams mokesčių administratoriui argumentus, teigdamas, jog jo skundas buvo išnagrinėtas formaliai, t. y. Pareiškėjas nurodė, jog:

1. 2001 m. žemės sklypo, esančio Skaidiškių k., Nemėžio sen., įsigijimo išlaidos buvo 5000 Lt, tuo tarpu Patikrinimo akte klaidingai nurodyta įsigijimo išlaidų suma – 80000 Lt, tokiu būdu buvo dirbtinai padidintos išlaidos iki tikrinamojo laikotarpio pradžios.

2. Žemės sklypas su statiniais, esantis adresu: K. S. 2-oji g. 224, Vilnius, įsigytas, už jį visiškai atsiskaityta (už įsigyjamą turtą buvo atsiskaityta notaro akivaizdoje, sudarant sutartį) ir šis turtas Pareiškėjo vardu VĮ Registrų centre buvo įregistruotas 2008 m., todėl mokesčių administratorius nepagrįstai teigia, kad 50000 Lt buvo sumokėti 2009 m. Atitinkamai ši suma nepagrįstai priskirta Pareiškėjo 2009 m. išlaidoms.

3. Dėl automobilio įsigijimo išlaidų ir jo pardavimo apmokestinamųjų pajamų Pareiškėjas nurodė, jog tikroji automobilio įsigijimo data ir išlaidų suma yra 2007 m., 80000 Lt. 2012 m. turto pardavimas sutuoktinei ir vėliau jo susigrąžinimas buvo įformintas dėl vykdomo turto pasidalinimo skyrybų metu.

4. 2005-04-27 jis pateikė mokesčių administratoriui deklaraciją apie 2004 m. jo turimą turtą bei pinigines lėšas, todėl mokesčių administratorius klaidingai nurodė, kad vienkartinė gyventojo pajamų ir turto deklaracija nepateikta.

5. Byloje nebuvo atsižvelgta į Pareiškėjo 2004–2008 m. banke laikytus indėlius bei už tuos indėlius gautas palūkanas.

Iš bylos medžiagos matyti, kad skundžiamas sprendimas tvirtintinas.

Ginčas šioje byloje kilo dėl nurodymų Pareiškėjui sumokėti 2139 Eur GPM, 759 Eur PSD įmokas bei su jais susijusias sumas, mokesčių administratoriui konstatavus: pirma, jog Pareiškėjo išlaidos tikrintuoju laikotarpiu (2009–2012 m.) viršijo gautas pajamas 2009 m. – 43650 Lt, t. y. jog Pareiškėjas gavo kitų pajamų, kurių mokesčių įstatymų nustatyta tvarka nedeklaravo, nuo kurių neapskaičiavo ir nesumokėjo į biudžetą GPM. Mokesčių administratorius, konstatavęs, jog Pareiškėjo išlaidos tikrintuoju laikotarpiu viršijo jo pajamas, taikė MAĮ 70 str. 1 dalies nuostatas ir mokesčius Pareiškėjui apskaičiavo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, taikydamas išlaidų metodą. Antra, jog Pareiškėjas 2012 m. nedeklaravo 10000 Lt automobilio pardavimo pajamų ir 5000 Lt automobilio įsigijimo išlaidų bei į biudžetą mokėtiną GPM sumažino 243 Eur (839 Lt).

Įvertinus skundžiamą sprendimą bei Vilniaus AVMI patikrinimo aktą ir sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo, matyti, kad šiuose dokumentuose išsamiai aptartos mokesčių administratoriaus nustatytos faktinės aplinkybės, susijusios su Pareiškėjo gautomis pajamomis bei patirtomis išlaidomis, taip pat MAĮ 70 straipsnio ir Taisyklių nuostatos, reglamentuojančios mokesčių apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taikymą. Todėl Komisija, vengdama pasikartojimų ir sutikdama su mokesčių administratoriaus pateiktu MAĮ 70 straipsnio bei Taisyklių nuostatų vertinimu, plačiau šių nuostatų ir faktinių ginčo bylos aplinkybių, kurios yra išdėstytos ir Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje, iš naujo neaptarinėja, o sprendime pasisako dėl Pareiškėjo skunde Komisijai ir jo atstovo skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu nurodytų esminių nesutikimo su skundžiamu sprendimu motyvų.

Dėl galimai neteisingai nustatyto Pareiškėjo 2009 m. pradžioje turėto piniginių lėšų likučio. Pareiškėjas savo argumentus grindžia tuo, jog mokesčių administratorius Patikrinimo akte klaidingai nurodė 2001 m. įsigyto žemės sklypo, esančio S. k., N. sen., įsigijimo išlaidas

(Patikrinimo akte buvo klaidingai nurodyta įsigijimo išlaidų suma – 80000 Lt, o žemės sklypo pirkimo–pardavimo sutartyje nurodyta sklypo kaina – 5000 Lt), taip pat jog nebuvo atsižvelgta į Pareiškėjo 2004–2008 m. gautas terminuotų indėlių palūkanas.

Komisija, vertindama šiuos skundo argumentus, pažymi, jog Vilniaus AVMI, išnagrinėjusi Pareiškėjo pastabas dėl surašyto Patikrinimo akto ir kartu su pastabomis pateiktus papildomus dokumentus (iš jų ir 2001-03-13 žemės sklypo pirkimo–pardavimo sutartį bei 2005-11-15 indėlio sutartis Nr. D01_146250 bei D01_146251), 2015-12-08 raštu Nr. (11.34-30-2)-39-PAT patikslino Patikrinimo akto 1 priedą „R. D. pajamos – išlaidos iki 2008-12-31“. Šiuo raštu Vilniaus AVMI ištaisė aukščiau minėtą klaidą dėl neteisingai nurodytos žemės sklypo įsigijimo kainos bei į gautas pajamas įtraukė terminuotų indėlių palūkanas. Tačiau atlikus nurodyto laikotarpio Pareiškėjo pajamų ir išlaidų perskaičiavimą nustatyta, kad 2008-12-31 Pareiškėjo išlaidos viršijo pajamas 2937,54 Lt. Iš Patikrinimo akto 1 priedo matyti, jog mokesčių administratorius Pareiškėjo tikrinamojo laikotarpio pradžioje galimai turėtų piniginių lėšų likutį skaičiavo tokiu būdu: nustatęs, jog ankstesnį mokestinį laikotarpį Pareiškėjo išlaidos viršijo jo gautas pajamas, kitą mokestinį laikotarpį skaičiavo taip, tarsi Pareiškėjas kito mokestinio laikotarpio pradžioje piniginių lėšų likučio neturėjo. Pavyzdžiui, iki Vilniaus AVMI atlikto Pareiškėjo pajamų ir išlaidų perskaičiavimo, Patikrinimo akto 1 priede buvo nurodyta, jog Pareiškėjo 2001 m. išlaidos viršijo pajamas 22720,99 Lt, todėl 2002 m. pradžioje Pareiškėjo piniginių lėšų likutis sudarė 0 Lt. Ištaisęs klaidą dėl žemės sklypo įsigijimo kainos, mokesčių administratorius nurodė, jog 2002 m. pradžioje Pareiškėjo piniginių lėšų likutis buvo 52279,01 Lt. Be to, prie Pareiškėjo 2005 m., 2007 m. ir 2008 m. gautų pajamų buvo įtrauktos gautos palūkanų sumos. Taigi, neatsižvelgiant į tai, kad Patikrinimo akte buvo padaryta pajamų ir išlaidų skaičiavimo klaida, Patikrinimo akte padaryta išvada, kad tikrinamojo laikotarpio pradžioje (2009-01-01) Pareiškėjas grynųjų pinigų likučio neturėjo, yra teisinga ir pagrįsta. Todėl šioje dalyje skundo argumentai dėl galimai neteisingai nustatyto Pareiškėjo 2009 m. pradžioje turėto piniginių lėšų likučio atmestini kaip nepagrįsti.

Dėl 50000 Lt žemės sklypo, esančio adresu: K. S. 2-oji g. 224, Vilnius, įsigijimo išlaidų priskyrimo 2009 m. išlaidoms pagrįstumo. Pareiškėjas nurodo, jog pagal 2008-10-17 nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sutartį įsigijo ½ minėto žemės sklypo ir jame esančio pastato už 75000 Lt. Pareiškėjas teigia, jog visus pinigus už įsigytą turtą jis sumokėjo pasirašydamas sutartį notaro akivaizdoje, t. y. dar 2008 m. Šią aplinkybę Pareiškėjas grindžia tuo, jog dar 2008-10-20 žemės sklypas su statiniais jo vardu buvo įregistruotas VĮ Registrų centre (2008-10-20 pažymėjimas Nr. 361028), o tai patvirtina visišką atsiskaitymą už įsigytą nekilnojamojo turto objektą. Be to, pats mokesčių administratorius yra nustatęs, jog Pareiškėjas 2009 m. nekilnojamojo turto sandorių nevykdė.

Pažymėtina, jog konstatuoti tam tikro fakto buvimą ar nebuvimą galima tik remiantis byloje surinktų įrodymų visuma, o ne atskirais įrodymais. Nustatant teisiškai reikšmingas aplinkybes, turi būti įvertintas surinktų įrodymų pakankamumas, jų nuoseklumas, galimi prieštaravimai, logiškumas, atitinkamų duomenų nurodymo aplinkybės, įrodymų šaltinių patikimumas.

2008-10-17 nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sutartyje buvo nustatyta atsiskaitymo už įsigytą turtą tvarka, pagal kurią Pardavėjai 50000 Lt (Pareiškėjui tenkanti išlaidų dalis – 25000 Lt) buvo sumokėta avansu, prieš pasirašant ir patvirtinant šią sutartį (2.1.1 punktas), o likusią dalį (100000 Lt, iš kurių Pareiškėjui tenkanti išlaidų dalis – 50000 Lt) numatyta sumokėti iki 2009-03-01 iš AB banko „Hansabankas“ suteikto kredito lėšų (2.1.2 punktas). Sutartyje taip pat yra nurodyta, jog galutinis atsiskaitymas yra patvirtinamas notaro liudijimu, kuris išduodamas pagal Pardavėjos pareiškimą, kad šios Sutarties 2.1 punktas yra įvykdytas ir Pirkėjai galutinai atsiskaitė su Pardavėja. Notaro išduotas liudijimas yra neatskiriama šios pirkimo–pardavimo Sutarties dalis. Sutarties 6.4 punkte buvo numatyta, jog, jeigu Pardavėja neatvyksta patvirtinti atsiskaitymo fakto pagal šios Sutarties 2.1 punktą, tai Pirkėjai turi teisę gauti liudijimą apie galutinį atsiskaitymą, pateikę notarui bankinius

dokumentus, patvirtinančius, kad šios Sutarties 2.1 punkte numatyta suma buvo sumokėta pavidimu į Pardavėjos Sutartyje nurodytą sąskaitą. Sutartyje taip pat buvo numatyta, jog iki galutinio atsiskaitymo su Pardavėja už parduodamą turtą, pirkėjai neturi teisės minėto turto parduoti, dovanoti, išnuomoti ar kitaip juo disponuoti [...] (Sutarties 5.3 punktas).

Komisija pažymi, jog VĮ Registrų centro išduotame 2008-10-20 pažymėjime Nr. 361028 apie Nekilnojamojo turto registre įregistruotą turtą yra įrašytos žymos apie disponavimo teisės apribojimą („sąlyga neperleisti turto trečiajam asmeniui“), įsiskolinimą už įsigytą turtą ir įsipareigojimą ikeisti. Todėl šis VĮ Registrų centro pažymėjimas, priešingai, nei teigia Pareiškėjas, nepatvirtina jo teiginių apie tai, kad už įsigytą turtą buvo visiškai atsiskaityta dar 2008 m., notaro akivaizdoje, t. y. iki Turto įregistravimo Nekilnojamojo turto registre fakto. Be to, byloje yra pateiktas 2009-03-13 notaro liudijimas apie tai, kad Pirkėjai visiškai atsiskaitė už įsigytą Turtą. Šio dokumento išdavimo pagrindas: 2009-03-13 notarų biure patvirtintas Pardavėjos S. Z. pareiškimas reg. Nr. 1-2345. Be to, Pareiškėjo sutuoktinės E. D. mokestinio tyrimo metu buvo gautas jos motinos S. Z. paaiškinimas, kuriame ji nurodė, kad ginčo Turto pardavimo pajamas iš Pareiškėjo gavo 2008-10-17 ir 2009-03-13 bei jas nurodytu laikotarpiu padovanojo dukrai.

Komisija, įvertinusi surinktų įrodymų visumą, daro išvadą, jog Pareiškėjas neįrodė, kad už 2008-10-17 nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sutarties pagrindu įsigytą turtą su Pardavėja jis atsiskaitė kitaip, nei yra numatyta pačioje Sutartyje, šios Sutarties pagrindu Nekilnojamojo turto registre padarytose žymose apie įsiskolinimą už įsigytą turtą, S. Z. 2009-03-13 pareiškimo pagrindu apie atsiskaitymą yra paliudijęs Notaras bei mokesčių administratoriui pateiktame paaiškinyje yra nurodžiusi pati S. Z. . Todėl Pareiškėjo 50000 Lt ginčo Turto įsigijimo išlaidos šioje byloje pagrįstai yra priskirtos Pareiškėjo 2009 m. (2009-03-13) patirtoms išlaidoms.

Dėl automobilio įsigijimo išlaidų ir jo pardavimo apmokestinamųjų pajamų. Byloje yra nustatyta, kad Pareiškėjas pagal 2011-07-08 pirkimo–pardavimo sutartį E. Z. pardavė automobilį, įsigytą pagal 2007-04-05 pirkimo–pardavimo sutartį iš UAB „P1“, už 5000 Lt ir šias pinigines lėšas priskyrė prie Pareiškėjo 2011 m. grynaisiais pinigais gautų pajamų. Byloje taip pat yra nustatyta, jog 2011-08-23 transporto priemonės pirkimo–pardavimo sutarties pagrindu Pareiškėjas iš E. Z. įsigijo šį automobilį už 5000 Lt ir pagal 2012-04-10 transporto priemonės pirkimo–pardavimo sutartį pardavė jį savo motinai A. D. už 10000 Lt. Pareiškėjo 2011 m. patirtos automobilio įsigijimo išlaidos (5000 Lt) bei 2012 m. gautos jo pardavimo pajamos (10000 Lt) įtrauktos į Pareiškėjo atitinkamo mokesstinio laikotarpio pajamas bei išlaidas. Šios aplinkybės taip pat buvo nustatytos ir patvirtintos E. Z. (D.) bei A. D. mokesčių tyrimų metu bei VĮ „Regitra“ pateiktais automobilio registracijos duomenimis. Byloje nėra duomenų apie tai, kad sandoriai būtų pripažinti niekiniais ar negaliojančiais arba kad mokesčių administratorius būtų konstatavęs, jog sandoriai buvo sudaryti siekiant mokesstinės naudos ir yra pagrindas taikyti turinio viršenybės prieš formą principą (MAĮ 69 str.). Todėl darytina išvada, jog mokesčių administratorius, sprenddamas dėl Pareiškėjo automobilio įsigijimo išlaidų ir jo pardavimo apmokestinamųjų pajamų, pagrįstai aukščiau minėtus automobilio pirkimo–pardavimo sandorius vertino kaip sudarytus iš tikrųjų. Nustatęs, kad automobilis 2012-04-10 buvo parduotas nepaėjęs trejiems metams nuo jo įsigijimo (2011-08-23), t. y. jog šio turto pardavimo pajamos neatitinka GPMĮ 17 str. 1 d. 28 punkte nustatytos lengvatos, mokesčių administratorius pagrįstai automobilio įsigijimo ir pardavimo kainų skirtumą pripažino Pareiškėjo apmokestinamosiomis pajamomis, nuo kurių Pareiškėjui papildomai apskaičiavo mokėtiną GPM ir su juo susijusias sumas.

Komisija, atsižvelgdama į aukščiau išdėstytus argumentus, konstatuoja, jog skundžiamas sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas. Pareiškėjo skunde išdėstytais motyvais nėra pagrindo jo panaikinti, todėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimas yra tvirtintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2016-03-03 sprendimą Nr. 68-58.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė, pavaduojanti komisijos pirmininkę

Rasa Stravinskaitė

Komisijos nariai

Andrius Venius

Lina Vosylienė